

Дитина-віслюк

Donkey Child

Lindiwe Matshikiza ✎
Meghan Judge 🗉
Oksana Duchak 🗉

3 📄

Українська / English / English 🌐

Global Storybooks

globalstorybooks.net

Дитина-віслюк / Donkey Child

Lindiwe Matshikiza ✎
Meghan Judge 🗉
Oksana Duchak (uk) 🗉

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

Одного разу маленька дівчинка побачила людину загадкової форми.

...

It was a little girl who first saw the mysterious shape in the distance.

Коли та людина загальної форми підійшла
ближче до дівчинки, вона зрозуміла, що це
була вагітна жінка.

...

As the shape moved closer, she saw that it was a
heavily pregnant woman.

Дитина-віслюк та його матір залишилися жити
разом. Вони знайшли багато різних способів
як можна жити пліч-о-пліч. Згодом біля них
почали оселятися й багато інших сімей.

...

The donkey child and his mother have grown
together and found many ways of living side by
side. Slowly, all around them, other families
have started to settle.

Дівчинка була сором'язливою, але вона сміливо підійшла до жінки. "Ця жінка має залишитися з нами", - вирішила громада дівчинки. "Ми залишимо її та її дитину з нами у безпеці".

...

Shy but brave, the little girl moved nearer to the woman. "We must keep her with us," the little girl's people decided. "We'll keep her and her child safe."

Він знайшов свою маму, яка була самотня і оплакувала свою загублену дитину. Вони довго дивились один на одного, а потім міцно обнялись.

...

Donkey found his mother, alone and mourning her lost child. They stared at each other for a long time. And then hugged each other very hard.

Незбаразом дитина з'явилася на світ. "Тужся!"
"Принесіть ковдри!" "Води!" "Тужся!"

...

The child was soon on its way. "Push!" "Bring
blankets!" "Water!" "Puuuuusssshhh!!!"

Нарешті віслюк зрозумів, що йому робити.

...

Donkey finally knew what to do.

Але коли всі побачили дитину, вони дуже здивувались. "Що? Віслук?!"

...

But when they saw the baby, everyone jumped back in shock. "A donkey?!"

... хмари зникли разом із старим чоловіком.

...

... the clouds had disappeared along with his friend, the old man.

Усі почали сперечатися що мають робити далі. Дяккі люди говорили: "Ми обіцяли, що залишимо жінку та її дитину з нами у безпеці, отже, так і маємо зробити". Інші ж казали: "Вони принесуть нам лише нещастя".

...

Everyone began to argue. "We said we would keep mother and child safe, and that's what we'll do," said some. "But they will bring us bad luck!" said others.

Високо в горах серед хмар вони швидко заснули. Віслюку наснилось, що його мама захворіла і кличе його на допомогу. І коли він прокинувся ...

...

High up amongst the clouds they fell asleep. Donkey dreamed that his mother was sick and calling to him. And when he woke up...

Жінка знову залишилась сама. Вона не знала, що має робити зі своєю дивною дитиною. Вона не знала, що їй робити далі.

...

And so the woman found herself alone again. She wondered what to do with this awkward child. She wondered what to do with herself.

Одного ранку старий чоловік попросив віслюка винести його на вершину гори.

...

One morning, the old man asked Donkey to carry him to the top of a mountain.

Але нарешті вона сприйняла те, що її дитина
особлива, а вона її мати.

...

But finally she had to accept that he was her
child and she was his mother.

Віслюк залишився жити у старого чоловіка,
який навчив його багато різних способів
виживання. Віслюк слухав його та вчився у
нього. Так само робив і старий чоловік. Вони
допомогали один одному, а також і сміялись
разом.

...

Donkey went to stay with the old man, who
taught him many different ways to survive.
Donkey listened and learned, and so did the old
man. They helped each other, and they laughed
together.

Якщо б дитина залишалась такою ж маленькою завжди, то було б все по-іншому. Але дитина-віслюк ставала все більшою і більшою щодня і вже не могла поміститись на спині у своєї мами. І як віслюк не намагався поводитись як справжня дитина, але в нього нічого не виходило. Через це його мама була дуже часто втомленою і засмученою. Інколи вона навіть просила його виконувати роботу, яку роблять тварини, а не люди.

...

Now, if the child had stayed that same, small size, everything might have been different. But the donkey child grew and grew until he could no longer fit on his mother's back. And no matter how hard he tried, he could not behave like a human being. His mother was often tired

Прокинувшись, віслюк побачив старого дивного чоловіка, який пильно дивився на нього зверху вниз. Він глянув йому в очі, і маленька іскорка надії з'явилась у віслюка.

...

Donkey woke up to find a strange old man staring down at him. He looked into the old man's eyes and started to feel a twinkle of hope.

and frustrated. Sometimes she made him do
work meant for animals.

коли він перестав бігти, була вже ніч. Біслюк
загубився. "І-а! І-а?", - він прошепотів в
темряві. "І-а! І-а?", - відгукнулось йому у
відповідь. Він був сам-самісінький. Біслюк
скрутився клубочком і заснув глибоким, але
неспокійним сном.

...

By the time he stopped running, it was night,
and Donkey was lost. "Hee haw?" he whispered
to the darkness. "Hee Haw?" it echoed back. He
was alone. Curling himself into a tight ball, he
fell into a deep and troubled sleep.

Збентеження та злість накопичувались всередині віслюка. Він більше не міг виконувати ні однієї роботи, ні іншої. Він більше не міг бути ні людиною, ні твариною. Одного дня він так сильно розлютився, що кинув свою маму до землі.

...

Confusion and anger built up inside Donkey. He couldn't do this and he couldn't do that. He couldn't be like this and he couldn't be like that. He became so angry that, one day, he kicked his mother to the ground.

Сором опанував віслюка. Він почав утікати так далеко і так швидко, як тільки міг.

...

Donkey was filled with shame. He started to run away as far and fast as he could.